

Segon. Que tingui assenyalada pena superior a la d'arrest major, i

Tercer. Que apareguin en la causa motius suficients per creure responsable criminalment de delictes la persona contra qui s'hagi de dictar l'ordre de detenció.»

«Article cinc-cents quatre.

No obstant el que disposa l'article anterior, encara que el delictes tingui assenyalada una pena superior a l'arrest major, quan l'inculpat no tingui antecedents penals o es pugui creure amb fonament que no tractarà de sostreure's a l'acció de la justícia i quan, a més, el delictes no hagi produït alarma ni sigui dels que es cometen amb freqüència, el jutge o tribunal pot acordar, amb fiança o sense fiança, la llibertat de l'inculpat amb expressió de les raons que ho justifiquin.

Concorrent les circumstàncies primera i tercera, encara que la pena no excedeixi l'arrest major, tenint en compte l'alarma que hagi pogut produir el fet, els antecedents i circumstàncies de l'inculpat o el temor fundat que no comparegui a la crida de l'autoritat judicial, es pot decretar la presó, amb expressió igualment de les raons en què es justifiqui.

En cap cas la presó provisional no pot excedir la meitat del temps que presumptivament pugui correspondre al delictes imputat.

A aquests efectes s'entén com a pena la que segons les possibles circumstàncies modificatives pugui correspondre a l'inculpat. Si aquestes no existeixen a judici de l'autoritat judicial, es computa com a temps el que correspon al grau mitjà».

«Article cinc-cents cinc.

Per portar a efecte l'ordre de detenció s'han d'expedir dos manaments: un comès a l'agutzil del jutjat o porter del tribunal o al funcionari de policia judicial que l'hagi d'executar, i un altre al director de l'establiment que ha de rebre el pres.

Els jutges poden acordar la presó atenuada quan per raó de malaltia de l'inculpat l'internament comporti un perill greu per a la seva salut.

En el manament s'ha de consignar a la lletra l'ordre de detenció, el nom, cognoms, naturalesa, edat, estat i domicili del processat, si hi consten; el delictes que dona lloc al procediment; si es procedeix d'ofici o a instància de part, i si la presó ha de ser amb comunicació o sense comunicació.

Els directors dels establiments no han de rebre cap persona en classe de pres sense que se'ls lliuri un manament de presó.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vint-i-dos d'abril de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

8779 LLEI 17/1980, de 24 d'abril, per la qual s'estableix el règim retributiu específic dels funcionaris al servei del poder judicial i de la carrera fiscal. («BOE» 102, de 28-4-1980, i «BOE» 164, de 9-7-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

U. Els membres de les carreres judicial i fiscal i els funcionaris al servei de l'Administració de justícia són retribuïts econòmicament només pels conceptes i en la forma que s'estableixen en aquesta Llei.

Dos. El personal inclòs a l'apartat anterior ha d'observar i fer observar de la manera més estricta, en l'àmbit de les atribucions que té reconegudes i amb el màxim zel, les incompatibilitats previstes en les respectives normes orgàniques que li siguin d'aplicació.

Article segon.

Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei els funcionaris al servei de l'Administració de justícia acoïllits al règim de remuneració exclusiva per aranzel o al mixt de sou i participació aranzelària, sens perjudici del que s'estableix a la disposició final segona.

Article tercer.

Les retribucions a què es refereix l'article primer són bàsiques i complementàries.

Article quart.

Les retribucions bàsiques, les quanties de les quals es fixen en els pressupostos generals de l'Estat, estan constituïdes pel sou, l'antiguitat i les pagues extraordinàries.

Article cinquè.

El sou es determina mitjançant l'aplicació a una base de vint-i-tres mil pessetes dels índexs multiplicadors que s'estableixen als articles següents.

Article sisè.

Els índexs multiplicadors que corresponen als jutges i magistrats integrants del poder judicial són els següents:

President de sala del Tribunal Suprem	4,75
Magistrats del Tribunal Suprem	4,50
Magistrats	4,00
Jutges de primera instància i instrucció	3,50
Jutges de districte	3,00

Article setè.

Els índexs multiplicadors que corresponen als membres del Ministeri Fiscal són els següents:

Fiscals generals	4,50
Fiscals	4,00
Advocats fiscals	3,50
Fiscals de districte	3,00

Article vuitè.

Els índexs multiplicadors que corresponen al personal integrat en el Secretariat al servei de l'Administració de justícia i metges forenses són els següents:

Secretari i vicesecretari del Govern del Tribunal Suprem, secretaris de sala i fiscalia d'aquest Alt Tribunal i secretari de Govern de l'Audiència Nacional	3,50
Secretaris de tribunals, de fiscalies d'audiències i de jutjats de primera instància i instrucció	3,00
Secretaris de jutjats de districte	2,50
Secretaris de jutjats de pau de més de 7.000 habitants	2,25
Metges forenses i funcionaris amb titulació superior de l'Institut Nacional de Toxicologia ..	2,50
Secretaris de l'Administració de justícia procedents de Tànger i de la zona nord del Marroc, a extingir	3,00

Article novè.

U. Als cossos que s'enumeren a continuació els és d'aplicació el règim inclòs al Reial decret quatre-cents noranta-dos/mil nou-cents setanta-vuit, de dos de març, dictat en aplicació del Reial decret llei vint-i-dos/mil nou-cents setanta-set, de trenta de març, i altres normes complementàries: oficials de l'Administració de justícia, auxiliars de l'Administració de justícia, agents de l'Administració de justícia, funcionaris lletrats de l'escala tècnica del cos administratiu dels tribunals i oficials lletrats de sala del Tribunal Suprem, audiències i dels extingits tribunals contenciosos administratius, oficials de l'Administració de justícia procedents de la zona nord del Marroc, funcionaris de l'escala tècnica del cos administratiu dels tribunals en els quals no es doni la condició de lletrats i agents de l'Administració de justícia procedents de la zona nord del Marroc.

Dos. A partir de l'u de gener de mil nou-cents vuitanta, al personal al qual es refereix el número anterior d'aquest article se li aplica el sistema que estableix aquesta Llei, d'acord amb els índexs multiplicadors següents:

Oficials de l'Administració de justícia	2,00
Auxiliars de l'Administració de justícia	1,50
Agents de l'Administració de justícia	1,25
Funcionaris lletrats de l'escala tècnica del cos administratiu dels tribunals i oficials lletrats de sala del Tribunal Suprem, audiències i dels extingits tribunals contenciosos administratius, a extingir	2,50
Oficials de l'Administració de justícia procedents de la zona nord del Marroc i funcionaris de l'escala tècnica del cos administratiu dels tribunals en els quals no es doni la condició de lletrat, a extingir	2,00
Agents de l'Administració de justícia procedents de la zona nord del Marroc, a extingir	1,25

Article deu.

L'antiguitat del personal inclòs en el sistema que estableix aquesta Llei es remunera mitjançant un increment successiu del cinc per cent del sou inicial corresponent a la categoria d'ingrés a la carrera o cos a què pertanyi, per cada tres anys de serveis actius o en situació d'excedència especial, forçosa i supernumerària, llevat del que disposa la Llei dotze/mil nou-cents setanta-vuit, de vint de febrer.

En cas que s'hagin prestat serveis successivament en diferents carreres o cossos de l'Administració de justícia o d'altres branques de l'Administració de l'Estat, es té dret a seguir percebent, en concepte d'antiguitat, les quantitats que per triennis resulten acreditades en les carreres, cossos o plantilles anteriors.

La fracció de temps inferior a un trienni es considera a aquests efectes com a temps de serveis prestats en el nou cos.

Article onze.

U. El personal a què es refereix aquesta Llei percep dues pagues extraordinàries en quantia igual a una mensualitat del sou i antiguitat reconeguts, que es fan efectives els mesos de juliol i desembre de cada any, sempre que els perceptors estiguin en servei actiu o amb dret a la meritació de sou el dia u dels mesos expressats.

Dos. S'autoritza el Govern a anticipar l'abonament de les pagues extraordinàries prorratejant-ne l'import i acumulant-lo al de les retribucions bàsiques de meritació mensual.

El que disposa el paràgraf anterior s'aplica respecte de les pagues extraordinàries que corresponguin als funcionaris, de carrera i interins, sigui quin sigui el seu règim

retributiu, i personal contractat en règim de dret administratiu, així com a classes passives de l'Estat.

Article dotze.

U. Les retribucions bàsiques que es reconeixin als funcionaris compresos en l'àmbit d'aquesta Llei es meriten i es fan efectives per mensualitats completes i amb referència a la situació i els drets del funcionari el dia u del mes a què corresponguin.

Dos. El sou i antiguitat es liquiden i abonon per dies el mes de la presa de possessió de la primera destinació en la carrera o cos i en el reingrés o cessament en el servei actiu, llevat que aquest sigui per motius de mort o jubilació.

Article tretze.

Les retribucions complementàries del personal inclòs en el sistema que estableix aquesta Llei són el complement de destinació i el familiar:

U. El complement de destinació s'abona en funció de la jerarquia, caràcter de la funció, representació inherent al càrrec, responsabilitat especial, lloc de destinació o qualificació especial d'aquest, volum de treball, penositat i, si s'escau, per l'exercici conjunt d'un altre càrrec a l'Administració de justícia, a més del que sigui titular.

El Govern determina el seu règim i quantia, a proposta del Ministeri d'Hisenda i iniciativa del de Justícia, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial, i el crèdit global per a aquestes atencions es fixa anualment en els pressupostos generals de l'Estat.

Dos. El complement familiar s'abona en les mateixes condicions i quanties que per als funcionaris de l'Administració civil de l'Estat.

Article catorze.

Tot el personal inclòs en aquesta Llei ha de complir en l'exercici de les funcions que les normes orgàniques li atribueixen l'horari complet previst en aquestes per a l'activitat dels diferents òrgans jurisdiccionals.

El període de vacances a què es refereix l'article vuit-cents noranta-dos de la Llei provisional sobre organització del poder judicial, de quinze de setembre de mil vuit-cents setanta, té lloc de l'u al trenta-u d'agost de cada any.

Article quinze.

Els funcionaris interins i els que estan en pràctiques dels cossos o carreres inclosos en el sistema que estableix aquesta Llei perceben el sou inicial del cos o carrera en què ocupin vacant o en què aspirin a ingressar.

Article setze.

Als lletrats que, sense tenir la condició de funcionaris públics, van ser nomenats magistrats del Tribunal Suprem, d'acord amb les disposicions orgàniques aplicables, se'ls reconeix una antiguitat de vint anys de serveis en la carrera judicial.

Article disset.

Els conceptes expressats als articles anteriors retribueixen tota l'activitat encomanada, en la seva funció pròpia, als membres de les diferents carreres i cossos al servei de l'Administració de justícia.

Només poden percebre altres remuneracions quan se'ls atribueixin funcions alienes a les pròpies de la destinació que serveixen, però vinculades a aquesta, en els casos de comissions de servei, o quan han de portar a terme serveis especials sense rellevament de les funcions pròpies. El dret a la remuneració i la seva quantia es determinen en la disposició que encomani la funció o servei.

Article divuit.

Els jutges i magistrats integrants del poder judicial, els membres del Ministeri Fiscal i altres funcionaris a què es

refereix aquesta Llei tenen dret a percebre, si s'escau, les indemnitzacions que s'estableixen per als funcionaris en general i l'objecte de les quals sigui rescabalar-los de les despeses que es vegin obligats a realitzar pel que fa al servei, trasllats de destinació o per la residència en els llocs del territori nacional que el Govern estableixi.

Article dinou.

U. Serveix de base reguladora per a la determinació de les pensions que causin en el seu favor i en el dels seus familiars els qui quedin inclosos en el sistema que estableix aquesta Llei, la suma del sou i triennis efectius completats d'acord amb aquesta. La base reguladora esmentada es pren fraccionadament per anys, perquè assoleixi plena efectivitat l'u de gener de mil nou-cents vuitanta-sis, partint, el mil nou-cents vuitanta, dels percentatges de les noves bases reguladores que equivalguin a la pensió corresponent pel sistema anterior.

Dos. El percentatge de les noves bases reguladores que corresponguin al sistema de pensions de cada any natural s'aplica d'ofici, amb efectes econòmics d'u de gener de cada any, amb els increments percentuals que corresponguin segons el que estableix l'apartat anterior.

Tres. Les pensions que es reconeixin amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es determinen tenint en compte la base reguladora i el percentatge que escaigui establert al punt dos anterior.

Quatre. Amb independència del que disposa aquesta Llei, les pensions s'elevan per aplicació de les disposicions vigents en matèria de actualització d'havers passius.

Cinc. La deducció per drets passius s'ha d'adaptar als criteris que, per a la determinació de les pensions, figuren als punts anteriors.

Article vint.

El Govern, anualment, i en el projecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat, ha de proposar, si s'escau, la revisió de la base prevista a l'article cinquè d'aquesta Llei.

Article vint-i-u.

Es faculta el Govern perquè, a proposta dels ministres d'Hisenda i de Justícia, en l'esfera de les seves respectives competències, dicti les normes reglamentàries que exigeixin el desplegament d'aquesta Llei.

Article vint-i-dos.

U. Per donar compliment al que disposen l'article cinquè i següents d'aquesta Llei es concedeix un crèdit extraordinari al pressupost de la secció tretze, «Ministeri de Justícia»; servei zero tres. «Direcció General de Justícia»; concepte nou-cents onze mil cent quaranta-quatre, per un import de mil deu milions cinquanta-vuit mil cinc-cents setze pessetes.

Dos. S'autoritza el Govern, a iniciativa del Ministeri de Justícia i a proposta del d'Hisenda, a fer les oportunes transferències del crèdit anterior i del xifrat al concepte cent vint-i-set mil cent quaranta-tres del servei zero tres, de la secció tretze, dels pressupostos generals de l'Estat de mil nou-cents vuitanta.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.-U. La jubilació forçosa per edat dels membres de les carreres judicial i fiscal s'acorda, sigui quina sigui la seva situació administrativa, quan l'interessat compleix els setanta anys d'edat.

Dos. No obstant el que disposa l'apartat anterior, els magistrats del Tribunal Suprem i membres de les carreres judicial i fiscal, amb categoria de magistrat o fiscal, poden excepcionalment continuar al servei actiu fins als setanta-dos anys d'edat, sempre que ho comuniquin al Ministeri de Justícia per conducte del president o fiscal del Tribunal Suprem o de la respectiva audiència, amb una antelació de dos mesos, almenys, a la data en què compleixi els setanta anys. Els qui no ho facin s'entén que renunciïn a aquest dret.

Tres. Queda sense efecte el sistema de pròrrogues anuals fins als setanta-cinc anys que per als magistrats i fiscals establia l'article divuit de la Llei onze/mil nou-cents seixanta-sis, de divuit de març. No obstant això, els esmentats funcionaris de les carreres judicial i fiscal continuen en actiu gaudint de les pròrrogues que tinguin concedides fins a la seva finalització, moment en què són automàticament jubilats.

Quatre. El que disposa l'article dinou no és d'aplicació als funcionaris que resultin forçosament jubilats en virtut del que estableixen els paràgrafs anteriors d'aquesta disposició addicional, ni als magistrats i fiscals en edat compresa entre els setanta-dos i setanta-cinc anys que hagin estat jubilats en el període que va des de la data en què es retrotreu aquesta Llei i la de la seva promulgació, als quals serveix com a base reguladora per a la determinació de les seves pensions la suma de sous i triennis efectius completats.

Segona.-Els drets passius del personal inclòs a l'article dos-cents noranta-u del text refós de la Llei hipotecària, aprovat per Decret de vuit de febrer de mil nou-cents quaranta-sis, es determinen, a partir de la vigència d'aquesta Llei, d'acord amb un índex de proporcionalitat deu, segons el que disposa el punt dos de la disposició final primera del Reial decret llei vint-i-dos/mil nou-cents setanta-set, de trenta de març.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.-U. Als membres de les carreres judicial i fiscal i als funcionaris que en virtut d'oposició hagin obtingut ascensos a places d'una categoria superior amb anterioritat a la data de promulgació de la Llei onze/mil nou-cents seixanta-sis, de divuit de març, els és computat, a efectes econòmics, el temps que els va reconèixer la disposició final segona de la Llei cent u/mil nou-cents seixanta-sis, de vint-i-vuit de desembre.

Dos. Als membres de les carreres judicial i fiscal que, en virtut del que disposa l'article vint-i-u de la Llei de vint-i-set de desembre de mil nou-cents seixanta-sis, hagin estat promoguts a la categoria de magistrats amb posterioritat a l'entrada en vigor de la Llei onze/mil nou-cents seixanta-sis, de divuit de març, se'ls computa, a efectes econòmics, el temps que els reconeix l'article disset del Decret tres mil tres-cents trenta/mil nou-cents seixanta-set, de vint-i-vuit de desembre.

Segona.-Es faculta el Ministeri de Justícia per atorgar als funcionaris remunerats totalment o parcialment mitjançant drets aranzelaris i que no hagin arribat a l'edat de jubilació l'u de juliol de mil nou-cents setanta-nou la facultat d'optar, per una sola vegada, pel nou règim retributiu, en el termini de sis mesos, comptats a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei; els qui s'acullin a aquest sistema de remuneracions no tenen cap participació en l'aranzel.

L'opció té efectes a partir del dia u del mes següent al que s'exerceix, llevat que es realitzi en els quinze dies següents a la data de publicació d'aquesta Llei, en aquest cas té efectes des de l'u de juliol de mil nou-cents setanta-nou, sempre que l'interessat acrediti haver ingressat al

Tresor l'import dels drets aranzelaris meritats des de la data esmentada.

Els drets aranzelaris del personal que opti pel sistema retributiu establert en aquesta Llei s'ingressen al Tresor.

Els funcionaris que no exerceixin el dret d'opció en els terminis indicats continuen sotmesos, en el futur, al règim de retribucions vigent a l'entrada en vigor d'aquesta Llei; no obstant això, s'entén, i als únics efectes de conservar els seus drets passius, que perceben les retribucions bàsiques que els correspondrien segons aquesta Llei, en cas d'haver optat pel nou règim retributiu.

Tercera.—Queden derogades les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Quarta.—Aquesta Llei, i els efectes econòmics que s'hi preveuen, tenen efectes retroactius des del primer de juliol de mil nou-cents setanta-nou, i a les retribucions que s'hi regulen els és d'aplicació l'augment previst a l'article novè de la Llei de pressupostos vigent.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vint-i-quatre d'abril de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la Correcció d'error publicada al «BOE» 164, de 9-7-1980.)

8780 LLEI 18/1980, de 24 d'abril, per la qual se suprimeix el Consell d'Economia Nacional. («BOE» 102, de 28-4-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

Se suprimeix el Consell d'Economia Nacional.

Article segon.

Els funcionaris que presten serveis al Consell d'Economia Nacional s'han de reincorporar, a tots els efectes, als llocs de treball de les plantilles orgàniques dels seus respectius cossos de procedència.

Article tercer.

El personal no funcionari que presta serveis al Consell es continua regint pel mateix règim jurídicolaboral que té actualment i queda adscrit al Ministeri d'Economia.

Article quart.

El Ministeri d'Hisenda ha d'efectuar les transferències de crèdit necessàries per acomplir el que disposen els articles precedents.

DISPOSICIÓ FINAL

Unica.

El Govern, a proposta del ministre d'Economia, ha d'adoptar les disposicions necessàries per al desplegament i compliment de que estableix aquesta Llei, que entra en vigor l'endemà de la seva publicació.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Unica.

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vint-i-quatre d'abril de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

8784 LLEI 22/1980, de 24 d'abril, de modificació de la base IV de la Llei de bases de la sanitat nacional de 25 de novembre de 1944. («BOE» 102, de 28-4-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article únic.

El paràgraf sis de la base IV de la Llei de bases de sanitat nacional, de vint-i-cinc de novembre de mil nou-cents quaranta-quatre, queda redactat així:

«Les vacunacions contra la verola i la diftèria i contra les infeccions tífiques i paratífiques poden ser declarades obligatòries pel Govern quan, per l'existència de casos repetits d'aquestes malalties o per l'estat epidèmic del moment o previsible, es consideri convenient. En totes les altres infeccions en què hi hagi mitjans de vacunació d'eficàcia total o parcial reconeguda i en què aquesta no constitueixi cap perill, poden ser recomanats i, si s'escau, imposats per les autoritats sanitàries.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vint-i-quatre d'abril de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

9323 LLEI 25/1980, de 3 de maig, sobre reclassificació del Parc Nacional de Las Tablas de Daimiel. («BOE» 110, de 7-5-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.